

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันเสาร์ที่ ๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

มนุษย์เราต้องมีหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมเพื่อดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ
ต้องมีหลักการของความเป็นมนุษย์ ถ้าไม่มีหลักการไม่มีอุดมการณ์อุดมธรรม
เราทั้งหลายนั้นจะเป็นมนุษย์ไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคน คำว่าคนหมายถึง
ไม่มีหลักการอุดมการณ์ อุดมธรรม ไม่มีปัญญาสัมมาทิฐิ ทำทั้งดีทั้งชั่ว ทั้งผิดทั้งถูก
มันไปไหนไม่ได้มันย่อตัวอยู่ในความหลง หรือย่อตัวอยู่ที่เก่าเค้าถึงมีศัพท์ว่าคน
มันเป็นวงกลม มันเป็น **Cycle of life** มันหมุนจบลงมาที่เก่า มันเป็นวัฏฏสงสาร
มันอยู่ในสัตยาตญาณ มนุษย์เราถึงต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ เพื่อก้าวไปด้วยความรู้
ความเข้าใจ เพื่อจะได้ออกจากสัตยาตญาณ หยุดสัตยาตญาณ

วันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีเป็นวันทำงานกับการปฏิบัติธรรมของหมู่มวล
มนุษย์ทั้งหลาย วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงาน มาเน้นประพจน์ปฏิบัติ
เรื่องจิตเรื่องใจ การทำงานกับการปฏิบัติธรรมต้องไปพร้อม ๆ กัน จะแยกกันไม่ได้
ต้องให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การทำงานนี้หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างนะ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันคือกรรมคือกฎแห่งกรรมคือผลของกรรม ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพตลอดถึงเรื่องจิตเรื่องใจคือการทำงานนะ

ให้เราทำงานมันคือเรื่องของกรรม เรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องผลของกรรม

วันจันทร์ถึงวันศุกร์เป็นวันทำงานภายนอกกับภายในไปพร้อม ๆ กัน

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันที่เอาเรื่องจิตเรื่องใจ เอาเรื่องพระศาสนา

พระศาสนา^{นี้}คือธรรมะ ธรรมะคือพระศาสนา เพราะเหตุผลว่ามนุษย์เรา^{นะ}พัฒนาทางวิทยาศาสตร์เพื่ออำนวยความสะดวกสบายทางวัตถุ เพราะมนุษย์เราต่างจากสัตว์ทั้งหลาย มนุษย์เรามีบ้านมีที่อยู่อาศัย มีการทำไร่ทำนาทำสวนทำอุตสาหกรรม ต่างจากสัตว์ทั้งหลาย ได้รับความสะดวกสบายจากวัตถุ ต้องปฏิบัติเรื่องจิตเรื่องใจไปพร้อม ๆ กัน

การดำรงชีวิตของเราก็เหมือนกับคณิตศาสตร์นี้แหละ คณิตศาสตร์ที่เราเรียนหนังสือ มีบวกมีลบมีคูณมีหาร เพื่อให้เข้าถึงความพอดี ความพอเพียงความเพียงพอ เพื่อเข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญา เข้าถึงปัญญาเข้าถึงความสงบ เข้าถึงความพอดี

เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิรมฤถิ์พลอดุลยเดชรัชกาลที่ ๙ ของเมืองไทยได้ตรัสกับประชากรของประเทศไทยและประชากรของโลกว่า มนุษย์เราต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต พัฒนาทั้งวิทยาศาสตร์ พัฒนาทั้งวัตถุพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน เพื่อจะเป็นทางสายกลางทางวัตถุทางสายกลางทางจิตใจไปพร้อม ๆ กัน

เราอยากได้มากมันก็ไม่มากเพราะมันเท่าที่มี เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย มันก็เท่าที่มี เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เราอย่าไปทุกข์มัน จะไปทุกข์ทำไม เพราะเราทั้งหลายมารู้ทุกข์ มารู้เหตุเกิดทุกข์ มารู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ เราจะไปทุกข์ทำไม เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องเข้าถึง ความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความสงบ มีความสงบแล้วก็ไม่ติดในความสงบ มีปัญญาก็ไม่ติดในความมีปัญญา ความสงบกับปัญญาต้องใช้ควบคู่กันไปด้วยความรู้ ความเข้าใจ นี่คือการทำงานภายนอกภายในไปพร้อม ๆ กัน

วันจันทร์ถึงวันศุกร์เป็นวันทำงานของทุก ๆ คน ทั้งทำงานทั้งปฏิบัติธรรม ไปพร้อม ๆ กันเพื่อยกเลิกอบายมุขอบายภูมิ เอาธรรมนำชีวิต

ทุกคนต้องเสียสละ ถ้าไม่เสียสละมันก็ติดอยู่หลงอยู่ เราต้องเสียสละ เน้นที่ธรรม ที่ปัจจุบันธรรม จะชอบหรือไม่ชอบอย่าสนใจ ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ

มนุษย์เราเป็นทุกข์เพราะอะไรละ เป็นทุกข์เพราะไม่รู้หรือริยสัจสี่ เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ก็ไม่มีความสุขในการทำงาน ไม่มีความสุขในการเรียนหนังสือ ไม่มีความสุข ในธรรมบุญรัฐธรรมบุญ มนุษย์เราเลยพากันเป็นทุกข์

ความทุกข์คืออะไรละ ความทุกข์คือตัวคือตนนะ เราเอาตัวตนดำเนินชีวิต มันก็ต้องมีทุกข์ องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสว่าเอาตัวตนนำชีวิตไม่ได้ เพราะตัวนั้นมันมีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มีเลยนะ

เปรียบอุปมาอุปมาให้เข้าใจ เปรียบเสมือนทะเลไม่อิมด้วยน้ำ มหาสมุทรไม่อิมด้วยน้ำ เปรียบเสมือนไฟไม่อิมด้วยเชื้อ มันพร่องอยู่ตลอดเวลาตลอดเวลา เป็นคนจนก็ทุกข์เพราะไม่มี เป็นคนรวยก็ทุกข์เพราะไม่รู้จักพอ มันจะไม่เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เราต้องรู้ต้องเข้าใจ วันจันทร์ถึงวันศุกร์เราต้องมีความสุขในการทำงาน มีความสุขในการปฏิบัติธรรม ถ้าอย่างนั้นมันเป็นอบายมุขอบายภูมิมันเป็นความหลง

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงาน ปัจจุบันนี้เค้าเอาวันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงาน เป็นหลักการเพื่อให้มนุษย์พัฒนาใจ เพื่อให้มนุษย์รู้ร้อยสัจสี รู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ พัฒนาใจ เจริญสติสัมปชัญญะ อยู่กับความสงบอยู่กับปัญญา อยู่กับปัญญาอยู่กับความสงบอยู่กับสมณะวิปัสสนา

ผู้ที่ถือศาสนาพุทธก็พากันไปที่วัด ผู้ที่ถือคริสต์ก็พากันไปที่โบสถ์ ผู้ที่ถืออิสลามก็พากันไปมัสยิด ผู้ถือศาสนาพราหมณ์ฮินดูก็ไปวิหารไปเทวสถาน เพราะศาสนานั้นคือธรรมะ ธรรมะคือพระศาสนา

เราทั้งหลายอย่าไปทะเลาะกันนะ ถ้าทะเลาะกันไม่ใช่พระศาสนา พระศาสนาคือมายกเลิกเรายกเลิกเขา ยกเลิกนิติบุคคลตัวตน หยุดสำคัญมั่นหมายว่าเราเป็นผู้หญิงเป็นผู้ชายเป็นหนุ่มเป็นสาวเป็นคนแก่คนเฒ่าคนชรา เป็นข้าราชการนักการเมือง เป็นพระราชามหากษัตริย์ เป็นผู้ที่ดีกว่าเค้า เก่งกว่าเค้า มีปัญญามากกว่าเค้า รวยกว่าเค้า หรือว่าเสมอเขา หรือว่าสู้เขาไม่ได้ พระศาสนายกเลิกเขายกเลิกเรามีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา พระศาสนาถึงเป็นความพอดีเป็นความสงบเป็นปัญญา เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจอย่างนี้นะ

เราคิดดูดี ๆ สิ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ ประเทศที่พัฒนามันก็ไปไม่ได้ ถ้าไม่เอาใจไปพร้อม ๆ กัน มันจะเอาความสุขจากความหลงนะ มันจะเอาความสุขความดับทุกข์จากความหลง มันเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าไม่มีทางนะ เพราะรากฐานของสรรพสัตว์ทั้งหลายมันคือธรรมคือสภาวะธรรม มันเป็นประภัสสรของความเกิดความแก่ความเจ็บ ความตายความพลัดพราก มันเป็นประภัสสรของธาตุชั้นธอายตนะ

สิ่งทั้งหลายทั้งปวงมันไม่ได้ไปตามใจเรานะ เราต้องรู้ต้องเข้าใจ เราทั้งหลายนะจะได้ปรับตัวเข้าหาธรรมชาติ ปรับตัวเข้าหาความเป็นประภัสสร เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ จะได้เข้าถึงความพอดี

วันเสาร์วันอาทิตย์ หลักการของมนุษย์ในปัจจุบัน ให้นั้นเรื่องจิตเรื่องใจ เพราะการพัฒนาวิทยาศาสตร์มันทำให้มนุษย์เราทั้งหลายมีความไม่สงบ มีความฟุ้งซ่านกันมาก เพลิดเพลินในความหลงความอ้อยความแซบความล้ำความνώ ความหรรอย ไม่รู้ไม่เข้าใจ

ใคร ๆ ก็เอาความหลงนำชีวิต พวกกันทั้งหลายการอุดมการณ์อุดมธรรมไม่พัฒนาทั้งใจทั้งวัตถุไปพร้อม ๆ กัน

เราต้องพัฒนาทั้งใจทั้งวัตถุไปพร้อม ๆ กัน เพื่อกาลเวลามันจะไม่กลืนกินเรา

กาลเวลามันกลืนกินเราอย่างไร เพราะเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต กาลเวลามันกลืนกินเรา ทำให้เราแก่เพราะความรู้ แก่เพราะเกิดนาน เอาความรู้สึกเอาสัญชาตญาณนำชีวิตเรียกว่ากาลเวลามันกลืนกินเรา เราไม่ได้หยุดกาลหยุดเวลาที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจ ไปตามธาตุตามชั้นธไปตามอายตนะไปตามสิ่งแวดล้อมนี้เป็นกาลเวลากลืนกินเรานะ

ความรู้ความเข้าใจว่า เราจะให้กาลเวลานั้นกลืนกินเราไม่ได้ มีหลักการ มีอุดมการณ์และอุดมธรรม

มนุษย์เราทั้งหลายต้องเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต เราทั้งหลาย ถึงจะยกเลิกความหม่นเวียนจากผัสสะ จากอารมณ์ จากสิ่งแวดล้อม ด้วยความรู้ ความเข้าใจที่เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ เราทั้งหลายถึงจะเป็นผู้มีศีลปะแห่งชีวิต มีศีล มีสมาธิคือความตั้งมั่นไม่หวั่นไหวตามผัสสะตามอารมณ์ตามสิ่งแวดล้อม เอาชีวิตเป็นเดิมพัน

การประพฤติการปฏิบัติในปัจจุบันมันถึงเป็นไฟต์ เป็นไฟต์ที่สำคัญ

การปฏิบัติของเราให้พวกเราทั้งหลายรู้ะมันเป็นไฟต์ ไฟต์ทั้งกายวาจา กิริยามารยาททั้งใจ "มันเป็นการชิงแชมป์นะ มันเป็นการชิงแชมป์นะ (ว่าสองครั้ง)" ระหว่างโลกกับธรรม ระหว่างการเวียนว่ายตายเกิดกับหยุดการเวียนว่ายตายเกิด

เราต้องเห็นคุณเห็นประโยชน์ว่าธรรมนุญเป็นสิ่งที่สำคัญ เราต้องรู้เข้าใจว่า พระธรรมพระวินัย ธรรมนุญนี้เป็นกรรมเป็นกฎแห่งกรรมเป็นผลของกรรมนะ

เราทุกคน เราเป็นมนุษย์หรือเป็นสัตว์ทั้งหลายมันจะเหนือกรรม เหนือกฎ แห่งกรรม เหนือผลของกรรมไปไม่ได้

เราคิดดูดีสิ ๆ มีใครเหนือกรรมเหนือกฎแห่งกรรมเหนือผลของกรรมไปได้ นอกจากหยุดกรรมด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะวาระอะไรต่าง ๆ นะมันอยู่ที่ขณะจิต ขณะพุทกระทำของกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพน้อยู่ที่ขณะ

ถ้าเราเอาความรู้คู่กับปัญญานำชีวิต สิ่งที่จะหมุนเวียนเป็นกรรมเป็นกฎแห่งกรรม เป็นผลของกรรมมันก็เกิดขึ้นไม่ได้ การปฏิบัติที่ติดต่อกันเนื่องด้วยความรู้ความเข้าใจ มันจะเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญาตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์

ตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์การทำอะไรติดต่อกันเนื่องกันไม่ขาดสาย ตามหลักวิทยาศาสตร์ ๓ อาทิตยขึ้นไปจึงรู้ผล

เช่น ไม้ปักไข้อย่างนี้แหละ จะปักด้วยแม่ของไข่ หรือจะปักด้วยไฟฟ้าก็ใช้เวลา ๓ อาทิตย การทำอะไรติดต่อกันเนื่องทั้งกายวาจาภิรียมารยาทมันจะได้ผล มันจะเห็นผล เหมือนเรื่องจิตเรื่องใจ คนเราไม่ใช่คิดครั้งเดียวได้ผ่าได้เมียนะ มันต้องคิดหลายครั้ง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกพวกเรานะ อันไหนไม่ดีอย่าไปคิดมัน ปฏิบัติติดต่อกันไปเลย อย่าไหนไม่ดีก็อย่าไปพูด อันไหนไม่ดีอย่าไปทำ

ทำความดีก็ต้องมีปัญญา มีปัญญาก็ต้องมีความดี มันต้องควบคู่กันอย่างนี้ มันถึงจะเป็นศีลเป็นสมาธิปัญญา

ตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์แล้ว ทำอะไรติดต่อกันเนื่องนะ มันจะฝังอยู่ในธาตุในชั้นในอายตนะ มันเป็นชิพฝังอยู่ในชั้นในสัญญาชั้นนั้น มันจะเป็นเมมโมรี่ฝังอยู่โดยอัตโนมัติที่มันเป็นภพเป็นชาติ ที่มันเป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ อย่าง เป็นบารมีที่ประกอบปัญญา นี้เป็นบารมีฝ่ายดีที่ประกอบด้วย ปัญญา ตรงกันข้ามนะ ถ้าเราไม่เอาสัมมาทิฐิ ไม่เอาปัญญาชีวิต บารมีของอวิชา บารมีของความหลง ที่มันเป็นก๊กเป็นแก๊งค์เป็นนิติบุคคลตัวตน ที่มันเป็นโจร

เป็นมหาโจร เป็นซุ่มโจร ที่มันเป็นเจ้าพ่อเจ้าแม่ ที่มันเป็นทุจริตทั้งหลายทั้งปวง
ที่มันพังทลาย ที่เรามองเห็นนะ พังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

ให้พวกเราพากันเข้าใจนะ เราทั้งหลายต้องพากันเห็นภัยในวัฏฏสงสาร

ให้ถือว่าวาระจิตที่ปัจจุบันวาระกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพในปัจจุบันเป็นวาระ
สำคัญ มันเป็นวาระแห่งชาติคือความเกิด

การเกิดของเราที่เป็นมนุษย์นี้ถึงเป็นสิ่งที่ประเสริฐเค้ามีการฉลองวันเกิดกัน
ทุก ๆ ประเทศ นิยมฉลองวันเกิดกัน เพราะทรัพยากรของมนุษย์คือทรัพยากร
ที่ประเสริฐ เรามีโอกาสมีเวลา มีบุญมีวาสนา ที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์

อายุขัยของมนุษย์นี้นะมันอยู่ได้ร่วม ๆ ศตวรรษหนึ่งนะคือร้อยปีนะ ถ้าเราทำดี ๆ
ประกอบด้วยปัญญา มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ชีวิตของนี้
พัฒนาทั้งวิทยาศาสตร์พัฒนาทั้งใจไปพร้อม ๆ กันอยู่ได้มากกว่าร้อยปีนะ

เราเอานิติบุคคลตัวตนเป็นที่ตั้งมนุษย์เราถึงอายุสั้น ตัวตนนี้คือบุคคลสมาธิสั้นนะ
บุคคลที่ไม่รู้ไม่เข้าใจไปตามผัสสะไปตามอารมณ์ไปตามสิ่งแวดล้อม เค้าเรียกว่า
บุคคลสมาธิสั้นนะ ไม่มีความตั้งมั่นไม่มีปัญญาสัมมาทิฐิ บุคคลนั้นไม่รู้หรือรังสัจสีนะ คือ
บุคคลไม่รู้ทุกข์ ไม่รู้เหตุเกิดทุกข์ ไม่รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์ ไปตามนิमितทางตาหู
จมูกลิ้นกายใจเรียกว่าบุคคลไม่รู้หรือรังสัจสีนะ คือบุคคลไม่บรรลุนิติภาวะ

บรรลุนี้ก็หมายถึงว่า มันผ่านนิमितไปไม่ได้ เห็นรูปสวย ๆ ก็ร้องโอย ๆ ๆ ไป
เสียงเพราะ ๆ ก็ร้องโอย ๆ ๆ ไป จมูกได้กลิ่นที่หอมก็ร้องโอย ๆ ๆ ไป
ลิ้นได้ทานอาหารอร่อย ๆ ก็ร้องโอย ๆ ๆ ไป กายได้สัมผัสกับสิ่งที่ดี ๆ ก็ร้อง
โอย ๆ ๆ ไป ใจที่เอาความหลงเป็นที่ตั้งก็ร้องโอย ๆ ๆ ไปเรื่อย

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่ได้เป็นคนสมาธิสั้น เราทั้งหลายจะเป็นคนรู้
อริยสัจสี่ เราทั้งหลายจะเป็นคนบรรลุนิติภาวะนะ

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ถึงเราจะอายุหลายสิบปีหรือเป็นร้อยปีคือบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะ เราจะเรียนจบปริญญาตรีโทเอก เป็นศาสตราจารย์ เป็นมหาเปรียญธรรม ๙ ประโยคนั้น ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด ไม่รู้อริยสัจสี่ก็คือบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะนะ เพราะไม่เอาความสงบกับปัญญาไปพร้อมกัน ไม่เอาศีลสมาธิปัญญาเป็นเซตเดียวกัน

ชีวิตของเราต้องเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมมีความสงบมีปัญญา มีปัญญา มีความสงบ ชีวิตของเราถึงเป็นมรรคเป็นอริยมรรค คำว่าพระศาสนาคือธรรมะถึงเป็นธรรมนุญนะ เพราะให้หมู่มวลมนุษยเป็นหลักการเพื่อเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม ยกเลิกอุดมหลง

วันเสาร์วันอาทิตย์พวกเรามาวัด มาฟังการบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนของทางศาสนา เพื่อเป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม พวกกันมาเสียสละ บำรุงพระศาสนาด้วยการประพฤติการปฏิบัติ ด้วยกายวาจาภิรียมารยาท

เราคิดดี ๆ พุ่ดี ๆ กิริยามาษาดี ๆ อาชีพที่ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องนั้นแหละ คือการบำรุงพระศาสนา นะ การให้ทานภายนอกมันง่ายกว่าเรื่องกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพที่มันเป็นบริสุทธิ์คุณ อาชีพที่ยกเลิกไม่เอาความสุขบนความทุกข์ของคนอื่น นี่มันยากกว่านะ

การให้ทานก็ต้องให้ทานทั้งภายนอก ให้ทานสิ่งของเพื่อเป็นภาชีอากรนะ

การเสียภาชีอากรนี้เพื่อส่วนรวมเพื่อมหาชน ที่เค้าเก็บอาชีอากร ประชากรของโลกใครอยู่ประเทศไหนก็ต้องเสียภาชีอากร ไม่มีใครไม่เสียภาชีอากรนะ ในการดำรงอาชีพดำรงธาตุดำรงชั้นธำรงอายตนะต้องเสียภาชีอากรหมดนะ การทำอะไรทุกอย่างต้องเสียภาชีอากร เค้าจะซื้อจะขายจะทำอะไรทุกอย่าง เค้าหักภาชีอากรทั้งหมดนะ เค้าถึงออกมาซื้อมาขาย

แล้วแต่ประเทศนะ บางประเทศก็เสียภาชีอากรน้อย บางประเทศก็พอปานกลาง หรือบางประเทศก็มาก ทุกประเทศต้องเสียภาชีอากร คนอยู่ในประเทศก็เสียภาชีอากร ไปต่างประเทศเค้าก็เก็บภาชีอากร

ให้เข้าใจนะ ถ้าใครหายใจอยู่ต้องเสียภาชีอากร

การเสียภาชีอากร ให้เรารู้นะ บางคนไม่ได้เรียนไม่ได้ศึกษา การซื้อการขาย การทำอาชีพเค้าหักภาชีอากรของเราไปแล้ว

ถ้าไม่มีภาชีอากรมันจะมีระบบข้าราชการนักรบเมืองได้อย่างไร เพราะเงินเดือนต่าง ๆ มันคือภาชีอากรของเราทุก ๆ คนนะ

มนุษย์เราถึงมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม มีพระมหากษัตริย์ มีประธานาธิบดี มีรัฐมนตรีมี ตำรวจ ทหาร แพทย์ พยาบาล มีอะไรต่าง ๆ นี่มันเป็นหลักการ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต

ผู้ทำหน้าที่ถึงต้องทำหน้าที่ของการเป็นข้าราชการของการเป็นนักรบเมือง

ให้เข้าใจนะ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจก็ให้เข้าใจใหม่นะ เราเอาตัวเอาตนนำชีวิต อันนี้คือทุจริตนะ เค้าแต่งตั้งให้เป็นทหารก็ไม่เสียสละ แต่งตั้งให้เป็นตำรวจก็ไม่เสียสละ แต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษาอัยการก็ไม่เสียสละ แต่งตั้งให้เป็นหมอพยาบาลก็ไม่เสียสละ

ตำแหน่งแต่งตั้งเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรตินะ เป็นตำแหน่งที่ทุกคนมามีความสุขในการเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละ ทำงานไปสักแต่ว่า ไม่มีปีติไม่มีความสุข ไม่มีเอกัคคตาในการทำงานในการเสียสละ อันนี้ไม่ถูกต้องนะ มันคือการทำหน้าที่ของเราไม่สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะนะ นี่คือการทุจริตนะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ไม่ว่าใครเป็นใคร ไม่มีใครยกเว้น คือการทุจริต

การบริหารประเทศมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ

การบริหารตัวเองมันก็จะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ

เราทั้งหลายนะไม่ต้องไปพึ่งพาอาศัยใครหรอก เพราะว่าความรู้ความเข้าใจ เรามาพึ่งพระบรมฉายาอย่างนี้แหละ เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้เอาความดีนำชีวิต เอาปัญญานำชีวิต เราจะได้เอาความหลงนำชีวิต เราจะได้เอาไสยศาสตร์นำชีวิต

ความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่สำคัญ การที่เราไปเรียนหนังสือสำคัญอยู่ที่ความรู้ ความเข้าใจ การพัฒนาวิทยาศาสตร์สำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ การฟังการบรรยาย การฟังธรรมสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ การฟังธรรมถึงให้ตั้งใจฟังให้สงบให้หนึ่ง ประทับใจในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าก็ให้สงบอย่าไปคุยกัน ใครใช้โทรศัพท์อะไรก็ต้องปิดไว้ก่อน ใครมีลูกมีหลานที่ควบคุมไม่ได้ก็ให้พากันออกไปข้างนอก เพราะมันรบกวนคนอื่น ให้ตั้งอกตั้งใจฟัง อย่าไปนั่งหลับอย่าไปนั่งโง่งง

ความสงบก็ต้องมี ปัญญาก็ต้องมี อย่ามีโรคความหลง อย่ามีโลกส่วนตัว

การที่นั่งโงกนั่งง่วงมันเป็นโลกแห่งตัวแห่งตน เป็นโลกแห่งความหลงนะ มันไม่เอาธรรม ไม่เอาปัจจุบันธรรม มันไม่ตั้งใจฟังนะ มันเอาแต่ตัวแต่ตน มันจะเอาแต่ความสงบ เอาแต่ความหลับใหลนะ

ใจกับปัญญากับความสงบมันต้องไปพร้อม ๆ กันว่าปัจจุบันนี้เรากำลังทำอะไรอยู่ เพื่อให้เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ปัจจุบันเรากำลังฟังธรรมอยู่ เราก็มียุติมีความสุขในการฟังธรรม ใจมันไม่สงบก็ช่างหัวมันให้กายมันสงบ ให้กายมันนิ่ง ให้กายมันตรง อย่าไปโยกไปโยกมาเล่นจิ้งหะ อย่าอ่อนน้อมถ่อมตนต่อความหลง ต้องเข้มแข็ง อดทนไปเล่นจิ้งหะ

ให้มองดูพระพุทธรูปปฏิมา นั่งตัวตรงตลอดไม่โงกง่วงนะ เป็นความพอดี เป็นความเพียงพอ รูปแบบตัวอย่างนั่งตัวตรงดำรงสติมั่น ให้ปัญญากับความสงบ อยู่พร้อม ๆ กัน

อย่าไปทึ่งตัวผู้รู้ ทึ่งตัวผู้รู้เดี๋ยวมันจะสัปหงกนะ อย่าไปอ่อนน้อมถ่อมตน กับความหลงนะ ต้องเอาความรู้ความเข้าใจ หัวใจเรามันจะสว่างไสวเหมือนพระจันทร์ วันเพ็ญ

เราคิดดูดี ๆ สิ พระพุทธเจ้าประสูติกี่วันเพ็ญ ตรัสรู้กี่วันเพ็ญ แสดงธรรมจักรที่ปวัตตนสูตรครั้งแรกก็วันเพ็ญ บอกว่าสามเดือนข้างหน้าตถาคตจะเสด็จดับขันธสู่อปรินิพพานก็วันเพ็ญ วันเสด็จดับขันธสู่อปรินิพพานก็วันเพ็ญ วันเพ็ญก็หมายถึงความเต็มความพอเพียงความพอดีนะ

ถ้ามานั่งโงกนั่งง่วงนี่นะแสดงว่ามันไม่เต็มนะ เรียกร้อยหนึ่งนี่คือไม่เต็มร้อยหรือว่าไม่เต็มบาท เอาตัวตนเป็นที่ตั้งนั่งโยกไปโยกมาเค้าเรียกว่าไม่เต็มร้อยนะ ถ้าเต็มร้อยมันจะโงกง่วงได้อย่างไร

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้เอาหลักการอุดมการณ์ไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ทำอะไรก็ให้เข้าสู่ความเพียงพอความพอดี เหมือนพวกแพทย์แพทย์ที่ฉลาดจะผ่าตัดสมอง มันละเอียดอ่อนนะ สมองนะศูนย์รวมเส้นประสาทที่ควบคุมร่างกาย แพทย์จะผ่าตัดก็ต้องมีปัญญาเรื่องสรีระ เรื่องประสาทเรื่องเส้นประสาทนะ เพราะต้องมีความสงบถึงจะผ่าตัดปลอดภัยได้

ความสงบกับปัญญานี้มันถึงเป็นความพอดี เป็นความพอเพียงเพียงพอ ความสงบกับปัญญานี้มันต้องคู่กันไป

แพทย์จะผ่าตัดหัวใจผ่าตัดใหญ่ก็เช่นเดียวกัน ก็ต้องรู้ต้องมีปัญญาต้องมีความสงบมันถึงจะผ่าตัดหัวใจได้ เพราะหัวใจเป็นศูนย์รวมส่งเลือดไปทั่วสรีระร่างกาย

ให้รู้เข้าใจเราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี เราจะได้อยู่กับศีลที่มีความสุขอยู่กับสมาธิที่มีความสุข อยู่กับปัญญาที่มีความสุข

เราต้องอยู่กับความไม่ปรุงแต่งให้มีความสุขนะ อยู่กับศีลให้มีความสุข อยู่กับสมาธิให้มีความสุข อยู่กับปัญญาให้มีความสุข เพื่ออบรมบ่มอินทรีย์ให้ติดต่อกันเป็นสติปัญญา สติคือความสงบต้องเป็นพื้นฐาน สัมปชัญญะตัวปัญญาต้องเป็นพื้นฐาน มันจะเป็นกรรมฐาน เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

การเจริญสติปัฏฐานทั้ง ๔ ถึงเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

เราอยู่ที่บ้านอยู่ที่ทำงานต้องมีสติมีความสุขมีความสงบแล้วก็มีปัญญาเป็นพื้นฐาน เพื่อควบคุมคอนโทรลให้เราอยู่กับธรรมอยู่กับปัจจุบันธรรม เพื่ออบรมบ่มอินทรีย์ของพวกเรานะ เราต้องรู้หลักการอุดมการณ์ในข้อวัตรข้อปฏิบัติของเรา

เพราะความเป็นพระอยู่ที่เรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง มันต้องมีความสงบเป็นพื้นฐาน มีปัญญาเป็นพื้นฐาน ไม่ใช่มีความฟุ้งซ่านฟุ้งซ่านเป็นพื้นฐาน มีความหลงเป็นพื้นฐานนะ เราทั้งหลายจะได้ได้อยู่เหนือตัวเหนือตน หรือว่าเหนือเหตุผลเหนือผล

ทางวิทยาศาสตร์คือเหตุผลนะ พัฒนาเรื่องใจมาอีกคือเหนือเหตุเหนือผล

ถ้าไม่มีเหตุไม่มีผลมันก็มีความปรุ่งแต่ง ความปรุ่งแต่งนั่นคือเหตุคือผลนะ เป็นความดีที่ไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ เป็นความดีที่เป็นตัวตนนะ

หมู่มวลมนุษยทั้งหลายถึงมีปัญญาบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่เป็นปัญญาที่เป็นตัวเป็นตน ปัญญาที่เป็นวิทยาศาสตร์ที่เป็นตัวเป็นตนนะ มันใช้ไม่ได้นะ

เราทั้งหลายนะ วันเสาร์วันอาทิตย์นี้ก็พากันฝึกเจริญสติสัมปชัญญะ

เราทั้งหลายฝึกอยู่ที่บ้านของเราก็ได้ มาวัดมาฝึกที่วัดก็ได้ ต้องเอาหลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม

เราทั้งหลายต้องมาเน้นที่เรานี้แหละ อย่าไปหลงแสงสีอะไรต่าง ๆ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างมันไม่จบ พุดถึงรูปมันก็ไม่จบ เสียงก็ไม่จบ กลิ่นก็ไม่จบ รสก็ไม่จบ โผฏฐัพพะ ธรรมารมณ์อะไรก็ไม่จบ ลากยศสรรเสริญมันไม่จบนะ เพราะตัวตนคือไม่จบ

ไม่จบกับไม่สงบก็อันเดียวกัน มันเป็นทุกข์ ตัวตนมันเป็นทุกข์ ตัวตนมันซึมเศร้า
ตัวตนมันเป็นโรคซึมเศร้า ตัวตนมันเหวี่ยงไปเหวี่ยงมา ตัวตนมันเป็นไปโพล่านะ

เราต้องรู้เข้าใจ เราเป็นมนุษย์สมัยใหม่ เราต้องเข้าใจ พัฒนาใจพัฒนาวิทยาศาสตร์
เพื่อรองรับวิทยาศาสตร์ ใจของเราต้องไปพร้อมกับวิทยาศาสตร์นะ

ที่เค้าว่ามนุษย์นี้จะอายุสั้นลง จริงนะ มนุษย์เราถ้าเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็อายุ
สั้นนะ อะไรเป็นมนุษย์ละ การประพฤติกการปฏิบัติเป็นมนุษย์นะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
มันไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา มันอายุสั้นนะ มนุษย์นี้ก็มีหลักการของมนุษย์นะ

ท่านพุทธทาสภิกขุเป็นพระทั้งนักวิทยาศาสตร์เป็นพระทั้งทางจิตใจ ท่านได้พูด
จากใจจากความถูกต้องจากพระนิพพานว่า เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจเรื่องอริยสัจสี่นะ
เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตามผัสสะไปตามสิ่งแวดล้อม เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมบุญ
นำชีวิต พัฒนาใจพัฒนาวัตถุไปพร้อม ๆ กัน เราถึงจะเข้าถึงความเป็นมนุษย์นะ

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง	เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แววชน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน	ย่อมเสียที ที่ตน ได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ	ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
เพราะทำถูก พุทถูก ทุกเวลา	เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
ใจสกปรก มีดมัว และร้อนร้าว	ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง
เพราะพูดผิด ทำผิด จิตประวิง	แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก	จงรีบยก ใจตน รีบชวนชวาย
ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย	ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ๆ

มนุษย์เรามันก็มีวิชาแห่งความเป็นมนุษย์นะ เรายกเลิกตัวตนเอาธรรมนำชีวิต มันเป็นการต่อวิชาแห่งความเป็นมนุษย์นะ เราเกิดมาเราก็ต้องมีวิชาแห่งความเป็นมนุษย์

มนุษย์นี้คือผู้ที่ยกเลิกธาตุยกเลิกชั้นรัยยกเลิกอายตนะที่มันเป็นตัวเป็นตน

มนุษย์นี้ต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เอาธรรมนำชีวิต นี่คือความเป็นมนุษย์คือการต่อวิชาแห่งการเป็นมนุษย์นะ

เราไม่รู้ไม่เข้าใจเราอยู่ประเทศไทยเราก็ต้องมีสำมะโนครัวเพื่อเป็นประชากรของประเทศไทย ใหญ่ขึ้นมาหน่อยก็มีบัตรประชาชน เพื่อเป็นประชากรของเมืองไทย เพื่อเข้าสู่ระบบความเป็นมนุษย์ ต้องเข้าใจความหมายนะ

เราจะไปต่างประเทศก็ต้องทำพาสปอร์ตทำวีซ่านะ ประเทศอื่นมาประเทศไทยก็ต้องทำวีซ่า วีซ่าเพื่อประกันเป็นหลักฐานลายเซ็นต์ว่าที่เค้ามาในเมืองไทย มาอยู่เมืองไทยจะเอาธรรมนำชีวิต ไม่เอาตัวตนนำชีวิต เพื่อธรรมนำ เพราะหลักการทุกประเทศก็ใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ เค้าถึงมีการเรียนหนังสือที่ประเทศที่เค้าเจริญ เพราะเค้าใช้หลักการเดียวกัน ไปเรียนกฎหมาย ไปเรียนการค้าขายมันก็ใช้หลักการเดียวกัน เพราะทุกอย่างมันเป็นสากลนะ ความแก่ความเจ็บ ความตายความพลัดพรากมันเป็นสากล ความสุขความทุกข์มันก็เป็นสากลมันก็ใช้หลักการเดียวกันนี้ทางพระศาสนาก็ใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจว่าเราทั้งหลายนั้นจะเหนือกรรมเหนือผลของกรรมเหนือผลของกรรมไปไม่ได้

เราคิดดูดี ๆ ทุกคนเกิดมาแก่เจ็บตายพลัดพรากเหมือนกันเป็นสามัญลักษณะ
เสมอกันทุกคน เพราะทุกอย่างนั้นเป็นประภัสสรณะ

เราทั้งหลายต้องมารู้มาเข้าใจในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ เราต้องรู้ต้องเข้าใจ
ในสิ่งที่ประเสริฐ เพื่อจะได้มีหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ตัวเรานะถึงจะมีความสุข
ทุกคนมาเน้นที่ตัวเราเอง พระพุทธเจ้าบำเพ็ญพุทธบารมีหลายล้านชาติ พระพุทธเจ้า
ก็เน้นที่ตัวของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ที่ฟังพระพุทธเจ้าก็เน้นที่พระอรหันต์
ใครทุกคนก็เน้นที่คนนั้น เพราะไม่มีใครปฏิบัติแทนกันได้ ด้วยความรู้มันต้องคู่กับ
การประพฤติการปฏิบัติ มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติอย่างนี้นะ

ให้พวกเรารู้หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ถ้าเราไม่เอาธรรมนำชีวิต
ไม่เอาธรรมนำชีวิต ชีวิตนี้ก็จะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ

เราคิดดูดี ๆ สิ ประเทศไทยเรานะเรื่องหมวกกันน็อคให้สวมหมวกกันน็อคเป็น
โครงการที่ดีมากที่สุดพิเศษดีจริง ๆ เพราะการตายของประชากรไทยปีหนึ่งหลายหมื่นคน
เพราะไม่สวมหมวกกันน็อค มีธรรมนุญแล้วไม่ปฏิบัติมันก็ตาย มันก็พังทลาย
เหมือนตึก สตง.นี้แหละ

อย่างโครงการเรื่องยาเสพติด ดำเนินการมาเกือบจะถึงร้อยปีแล้ว เดียวนี้ก็ยิ่ง
มากขึ้นกว่าเค้า เพราะเราไม่เห็นความสำคัญในธรรมในธรรมนุญ

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจว่า ถ้าเราเอาความหลงนำชีวิตนี้มันไปไม่ได้
มันต้องพังทลายแน่นอนเหมือนตึก สตง.นี้นะ

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลายสิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับน้ำหนักได้ ไม่ใช่ไมโกลนคอร์รับชั้นนะ แต่เค้าโกลนคอร์รับชั้นน้อยพอที่จะรับแผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเลประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี่ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ฉัมมธโร สมุทพรปราการ ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลาย เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้ง กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติมันก็ไม่มี ความทุกข์อยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติกการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะรู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักรธรรมนุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหาร
ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ
มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติกการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย
มาทุจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท
เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่เป็นผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก
ทรงความโง่ความหลงมงายต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึง
ธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ
มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิภูฏสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ใน
ระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ
ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติกการปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต่อกับความหลงที่มีศัพท์
ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น
มันจะวากวนอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับ
สิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติ การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกวนในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกวน อย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน เอาตัวตนเป็นที่ ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิภวสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสะดวกสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั้นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ไม่ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเก้าส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญหาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญหาแล้วต้องรอบคอบอย่าลืมนะชีวิตของเรานั้นเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ ตั้งมันเป็นหลักการ เป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์ แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียง เพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ตีนะ รวยความโง่หลงมงายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์ มันไม่ตีนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ เค๊าเล็กนิดเดียวเค้าตั้งบ่อนคาสีโนเค้ารวยกัน ประเทศมาเก๊า ก็เหมือนกัน เค้ารวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศ สิงคโปร์มันเล็กนิดเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้ มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโน นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสีโนมายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายเป็นคนดีคนมีปัญญา เป็นคนมีปัญญาเป็นคนดี ความดีต้องเป็นความถูกต้องที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติสมควร เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เป็นนื่อนาบุญของเราเอง เป็นนื่อนาบุญของโลก ไม่มีใครยิ่งกว่า ขออนุโมทนานะ

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่บริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพอใจในวันนี้ก็เห็นสมควรแก่เวลา
